

[Glønborg]

ret nogen helt stor urimelighed. Derfor tager jeg naturligvis afstand fra den tanke, som nogle har haft: at det par milliarder, der skulle til, for at vi simpelt hen bare kunne fjerne samordningsfradraget og så ellers lade alt andet køre, skulle vi finde. Det kan vi ikke, det bør vi ikke, og det skal vi ikke.

Derfor vil jeg sige, at vi egentlig fra Kristeligt Folkepartis side er godt tilfredse med, at det er lykkedes finansministeren at lave en koordinering af afviklingen af samordningsfradraget. Jeg har ikke været i stand til at gennemgå det i enkeltheder, for det er en stor og indviklet sag, selv om jeg har været til manuduktion et par gange. Men jeg har fuld tillid til, at ideen er rigtig, at princippet er rigtigt, og skulle der under udvalgsarbejdet vise sig lidt, som vi skal have pillet ved, så gør vi det selvfølgelig som sædvanlig. Men ideen er udmærket. Så får vi også det problem løst på en måde, der er økonomisk rimelig for samfundet, for andre pensionister og for tjenestemandspensionisterne.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg er meget glad for den modtagelse, forslaget har fået. Jeg forstår selvfølgelig godt, at flere af ordførerne har taget nogle forbehold, for det er et teknisk meget kompliceret forslag, der er lagt frem her. Og jeg skal gerne påtage mig et ansvar for, at dokumentationen for virkningerne i selve forslaget måske ikke er så god, som den burde være. Det vil vi selvfølgelig straks rette op på i forbindelse med det udvalgsarbejde, der nu begynder.

Men må jeg sammenfattende sige om det, at der dels er en portion i det her, som man kan sige er tekniske moderniseringer af tjenestemandssystemet, som under alle omstændigheder skulle have været foretaget, og som vi benytter lejligheden til at få med. Det er bl.a. spørgsmålet om svageligheds pensionsafgrænsningen, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, og som vi selvfølgelig må kigge på under udvalgsarbejdet. Jeg tror, vi har fundet en meget fornuftig løsning på det, men vi er selvfølgelig modtagelige for argumenter. Det er i og for sig ikke nogen sag, der har med samordningsfradraget at gøre, men en sag, vi har besluttet at prøve at få klare regler for i denne sammenhæng.

Dels er der en anden portion i det, som vedrører beregningen af ægtefællepension og børnepension m.v., og som i og for sig heller ikke nødvendigvis har nogen sammenhæng med den diskussion, Folketinget havde, og den vedtagelse, der var før nytår. Men dér har vi prøvet at lave en ændring i tjenestemandspensionens ægtefælle- og børnetillægssystem, som bringer ordningen mere i overensstemmelse med, hvordan pensionskasseordninger er lavet, og som i sig selv hverken koster eller giver statskassen penge.

Det er mit indtryk, at på dette punkt er organisationerne endda meget positive over for ordningen, også fordi den betyder, at vel vil der i en række situationer blive udbetalt lavere ægtefællepensioner – de vil komme mere på niveau med det, der typisk indarbejdes i moderne pensionsordninger – men til gengæld får man straks ved indtræden i tjenestemandspension tillagt 15 års pensionsalder som ægtefælle, hvis der sker det ulykkelige, at tjenestemanden, der har pensionsretten, dør. Og så bruges der i øvrigt penge på at forbedre børnedelen af pensionsordningen. Men det er altså et afsnit i lovforslaget, som i sig selv er neutralt over for statskassen, men som bidrager til en modernisering.

Og så er der det, som kan siges at være hovedsagen i i hvert fald forsøget på at opfylde Folketingets beslutning sidste efterår: spørgsmålet om teknisk set at få afskaffet samordningsfradraget. Dér tror jeg det er vigtigt at sige til de interessegrupper, som måske har haft overdrevne forventninger i sagen – det gælder ikke mindst Landsforeningen til Afskaffelse af Samordningsfradraget – at der jo hverken fra den nuværende regering eller den nuværende opposition – sådan som jeg har hørt debatterne her i salen – er blevet afgivet noget løfte om, at en afskaffelse af samordningsfradraget skulle være ensbetydende med en forhøjelse af bruttopensionen med 29.000 kr. for alle tjenestemandspensionister.

Det løfte er aldrig blevet givet. Det ville ikke være rimeligt at give det. Det ville betyde en bruttoudbetaling fra stat og kommuner på ekstra 1,8 mia. kr., nettobelastningen selvfølgelig noget mindre, fordi det ville blive beskattede penge, men et efter omstændighederne meget stort beløb, som, hvis man gjorde dét rent, ville betyde, at en meget stor gruppe af tjeneste-